

Перформативні мистецтва, мабуть, найменше, порівняно з іншими сферами, використовують цю можливість, та все ж у світі вже багато прикладів, коли артисти, виконавці або танцівники опинялися на сцені не тільки сам на сам або з декораціями, а й з віртуальною версією самих себе поруч. У такий спосіб глядач може бачити не тільки те дійство, що відбувається на реальній сцені, а також те, що можна побачити на екрані монітору.

Зазвичай драматургічна розповідь у постановці розвивається в одній площині на сцені, або у двох, якщо відеопроекція є не тільки декоративним елементом, а й засобом розповіді сюжету. Доповнена реальність виконує таку ж роль, може створювати лише декоративні елементи, які не впливають на розповідь, або містити ключові драматургічні моменти. Вимір доповненої реальності додає геть інше сприйняття роботи у глядача, оскільки він стає не тільки стороннім спостерігачем, а й безпосереднім активним діячем.

Згідно з філософією доповненої реальності, її засобом може бути створене середовище, предмет або персонаж, що не належить до реального середовища, у якому відбувається цей досвід. Тобто на сцену в роботу, тематика якої є, наприклад, морський світ, може бути доданий кит у будь-якому масштабі. Або це може бути декорація, яку виконавці не будуть бачити на реальній сцені, та будуть відігравати ефект її впливу на їхнє дійство. Ще однією опцією є додавання до реальних танцівників на сцені їх копій за допомогою доповненої реальності, що може створити досвід спостереження одночасно двох шарів, у яких дійство розвивається по-різному, немов у двох всесвітах.

Технології доповненої реальності активно впроваджуються у перформативні роботи у сценічних та не сценічних майданчиках. Допомагають розкрити й доповнити сюжет вистав у новий спосіб та залучають глядачів у дослідження нового візуального досвіду.

Отже, впровадження у свої роботи цього нового технічного засобу надасть постановникам, режисерам та хореографам нового шару розкриття своїх власних творчих світів.

М. М. Берднік

ПРИНЦИП КОНТРАСТУ ЯК ЗАСІБ ГАРМОНІЗАЦІЇ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ КОМПОЗИЦІЇ В СПОРТИВНОМУ БАЛЬНОМУ ТАНЦІ

Актуальність теми полягає в тому, що багато хореографічних композицій у спортивному бальному танці не враховують закони гармонії, які містяться у домірності частин та злитті різних компонентів в єдине органічне ціле. Мало хто з хореографів-постановників користується принципом контрасту, завдяки умілому, грамотному застосуванню якого виникне можливість досягти цієї гармонізації в композиції для змагань у бальних танцях.

Контрастність — величина, що описує різницю в характеристиках будь-якого контексту та є одним з активних засобів виразності в хореографії.

У межах концепції хореографа-постановника спортивного бального танцю, при створенні хореографічного тексту для турнірної композиції, без використання наведених нижче аспектів, виражених у теорії контрастів та втілених у практику, постановка гармонійної композиції неможлива.

- Ритм — ритм всередині рухів: основний (метричний), внутрішньотактовий (синкопований (прискорений чи затриманий)). Ритм всередині хореографії — міжтактовий;

- Побудова — побудова танцювальної пари відносно одне одного (симетрія, асиметрія, об'ємність) та відносно глядача.

- Переміщення — рух танцювальної пари щодо танцювального майданчика (динамічне і статичне).

- Рисунок танцю — побудова і переміщення танцювальної пари (симетричний, асиметричний, статичний, динамічний, геометричний, орнаментальний).

- Фігури — використання базових фігур і просунутих фігур.

- Пози — танцювальні пози (малі, великі, багаторівневі і т.п.).

- Фігури і Пози — з'єднання фігур та поз.

- Сюжет — сюжетна лінія танцю (у більшості випадків може бути застосована до латиноамериканських танців).

- Міміка — різноманітність емоційного змісту танцю. Міміка особи як одна з форм прояву тих чи інших почуттів танцюриста (інтерес, радість, печаль, злість, страх, гнів, подив, любов, збентеження і т.п.).

- Енергія — фізична і емоційна енергія під час виконання танцю, яку ми поділяємо, як мінімум, на базові стани — сильна, слабка та нейтральна.

На жаль, величезна кількість хореографів не користуються контрастністю в цих аспектах, а без них хореографічна композиція для змагань неповноцінна. Вона, у свою чергу, повинна подобатися будь-кому: знайомим, родичам, випадковим спостерігачам або суддям, що оцінюють танець. Саме врахування всіх цих аспектів на принципі контрасту надасть змоги постановнику створити композицію для змагань на високому професійному рівні. При гармонійному їх поєднанні в єдину композицію, кожен аспект, побудований на контрастності, зумовлює анігіляцію, і в підсумку ми отримуємо нове творіння. Танцювальна пара з композицією на базі цих знань неодмінно буде виглядати виразно і видовишно.

У контексті сучасності, з високою швидкістю розвитку знань у світі та, безумовно, у галузі бальної хореографії робота на запропоновану тему дуже необхідна, тому що в галузі (підкреслюю) спортивного бального танцю, аналогів таких робіт немає. Отже, педагогам з бального танцю, хореографам-постановникам особливо, важливо використовувати принцип контрасту в різних аспектах у складанні хореографічної композиції для змагань, оскільки це невіддільна частина постановочного процесу. Слід підвищити рівень професіоналізму виконавців, акцентуючи на гармонізації хореографічної композиції, яка завдяки контрастності зможе бути цікавою, насиченою, підсвідомо привертати до себе увагу та зачаровувати.

Д. І. Федорченко

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ТРЕНУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В СПОРТИВНОМУ БАЛЬНОМУ ТАНЦІ

Нині спортивний бальний танець дуже популярний на теренах української держави. Демонстрація високої техніки є однією з найважливіших вимог